

jde o žalobu určovací o pravost a pořadí pohledávky, jejíž účel zrušením úpadku zanikl. Avšak tato okolnost nemůže být překážkou pokračování ve sporu. Zájem obou stran na určení pravosti pohledávky nezanikl. Případ jest obdobný ustanovení § 7 konk. ř., vstupuje-li správce úpadkové podstaty do sporu zahájeného před vyhlášením úpadku proti dlužníku. Zde i tam jest ovšem potřebí jisté obměny žaloby a žalobního žádání. Jak dalece takováto obměna jest přípustna, o tom nelze nyní rozhodovati, poněvadž strany v té příčině dosud návrhů neučinily. Bude věcí soudu procesního, aby o tom na základě příslušných návrhů stran rozhodl. Prozatím jde jen o rozhodnutí o návrhu žalobkyně, aby bylo ve sporu pokračováno proti firmě Jan H. a syn, společnost s r. o., a tomuto návrhu soud rekursní právem vyhověl.

Čís. 1843.

V exekčním řízení na základě výpovědi nelze se domáhati, by pozemek byl odevzdán ve stavu, v jakém byl pachtýřem převzat. Propachtovatel může se domáhati svých případných nároků pouze sporem.

(Rozh. ze dne 19. září 1922, R I 958/22.)

Na základě výpovědi domáhala se propachtovatelka exekuce, by jí pachtýř vydal pozemek ve stavu, v jakém byl při početí pachtovního poměru. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud zamítl část návrhu, by pozemek byl odevzdán v stavu, v jakém se nalézal při početí pachtovního poměru.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky.

D ů v o d y:

Podle výpovědi ze dne 14. listopadu 1921 žádala vymáhající strana, by bylo straně povinné uloženo, aby předmět pachtu do 1. dubna 1922 pod exekuci odevzdala, neb své námítky proti výpovědi podala. Tato výpověď byla straně povinné doručena s form. čís. 84, obsahujícím příkaz stejného znění. Mohla být tedy exekuce na základě této výpovědi povolena jen v tomto rozsahu (§ 7 ex. ř.). Návrh na povolení exekuce odevzdáním pozemku ve stavu, v jakém byl při početí pachtovního poměru, není exekčním titulem odůvodněn a byl proto rekursním soudem právem zamítnut. § 1109 obč. zák. předpisuje sice, že jest pachtýř povinen, po skončeném pachtu odevzdati předmět pachtu ve stavu, v jakém jej převzal, pozemky zejména s ohledem na roční dobu a v obyčejném hospodářském obdělání. Avšak povinnost tuto a její objem nemůže ukládati straně povinné soud, který exekuci na základě výpovědi povoluje, nýbrž vlastník pozemků musí se eventuelních svých nároků proti pachtýři z této jeho povinnosti mu vyplývajících domáhati sporem. Ustanovení § 349 ex. ř. o odstranění movitých věcí zde místa nemá, poněvadž se vztahuje na věci snadno nebo bez nepoměrných obtíží odstranitelné, jak vyplývá z ustanovení druhého odstavce tohoto ř. u, že tyto věci mají být odevzdány dlužníku, jeho plnomocníku nebo příslušníku jeho rodiny, po případě že mají být jinak uschovány. Že haldy na pozemku z dolových

podniků povinné strany složené, k takovému odevzdání neb uschování se nehodí, jest samozřejmé.

Čís.1844.

Do usnesení rekursního soudu, jímž zrušeno usnesení prvního soudu, odmítající k námitce žalovaného žalobu pro nepřipustnost pořadu práva, a prvnímu soudu přikázáno, by ve věci dále jednal, jest dovolací rekurs přípustným, třebaš pravomoc nebyla vyhrazena.

Pro nárok proti obci na náhradu škody, ježto vyklidila svémocně byt, ač povolen byl odklad exekuce vyklizením, jest přípustným pořad práva.

(Rozl. ze dne 19. září 1922, R I 994/22.)

Proti žalobě, již domáhal se nájemník proti obci náhrady škody, ježto dala svémocně vykliditi byt a odvésti svršky, vznesla žalovaná námitku nepřipustnosti pořadu práva, již soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. **Důvody:** Jde tu o ručení obce za poškození, jež způsobila, zanedbavši místní policii. § 37 obecního zřízení pro Čechy upravuje řízení a příslušnost v takových případech v ten smysl, že o důvodu nároku, tudíž o zavinění obce jest rozhodnouti v řízení správním, načež teprve soud může jednati o rozsahu náhradní povinnosti. Nenáleží tudíž tato věc, ježto správní řízení dosud provedeno nebylo, na řádné soudy, pročež bylo žalobu odmítnouti (judikát čís. 229). Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by v řízení pokračoval, má je za to, že jde o protiprávní čin žalované obce a že jest tudíž pořad práva dle § 1338 obč. zák. přípustným.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

V první řadě dlužno zkoumati, zdali dovolací rekurs do zrušovacího usnesení rekursního soudu jest, hledíc k ustanovení § 527 odstavec druhý c. ř. s. přípustným. K otázce té jest přisvědčiti, neboť okolnost, že v tomto zrušovacím usnesení, odkazujícím věc zpět na soud první stolice, by v řízení pokračoval, není právní moc vyhrazena, není na závadu, poněvadž dle jeho obsahu byla námitka nepřipustnosti pořadu práva vlastně zamítnuta, a příkaz na první soud, by v řízení pokračoval, se netýká této námitky, nýbrž vztahuje se na jednání ve věci samé. Jde tu tedy v pravdě o změnu usnesení soudu prvního, a nemůže k vůli nesprávnému znění napadeného usnesení žalované straně býti odňata možnost, stěžovati si do něho k nejvyššímu soudu. Než ve věci samé dovolací stížnost není odůvodněna. Žalobce opírá nárok na náhradu škody o tvrzení, že žalovaná obec svémocně jeho byt v domě čís. 559 ve V. dne 1. a 9. září 1921 vyklidila a dala jeho svršky převézt do R., ačkoli mu (žalobci) byl usnesením okresního soudu ve V. ze dne 3. srpna 1921 povolen odklad exekuce vyklizením jeho bytu do dne 3. listopadu 1921. Právním důvodem žalobního nároku jest dle toho jednání žalované strany, zákonu se přičící, bezprávné, o němž zřetelem k tomu, že obec V. svými orgány vykonává vedle § 36 obecního zřízení ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 z. zák. úkony